

KRONIKA OBCE HNĚVOTÍN

1995

WEBOVÁ KOPIE

Sepsala

Jindřiška Flášarová

Uplynul další rok přeměny naší společnosti při upevňování demokracie v naší vlasti. Podíváme-li se zpět na tento rok, lze bezesporu říci, že byl v mnohém úspěšný.

Příkladem mohou být efektivní výsledky v průmyslu, zemědělství, v zahraniční politice a podobně.

Již méně pozitivní situace však nastala v oblasti našeho zdravotnictví a školství. Dosud se nepodařilo najít optimální cestu pro využívání peněz, vkládaných do zdravotnictví i do školství, naprostá nespokojenost je s platovými podmínkami jak ve zdravotnictví, tak ve školství. K částečnému vyřešení došlo po vyhlášení stávky pedagogickými pracovníky. I lékaři dosáhli určitého zlepšení až po vyhlášení stávky, ukončené na podnět pana prezidenta Havla. Hledají se cesty ke zkvalitnění zdravotnictví i školství v celém globálu a toto hledání má, bohužel, záporný dopad na celou společnost, protože toto jsou odvětví, na které je podle úsudku lidí, nejvíce vidět.

K pozastavení stávky železničářů, která by měla nedozírné následky pro celou republiku, a to i s dopadem v zahraničí, došlo až po slibu pana premiéra Klause, že splní většinu jejich mzdových požadavků a vyřeší nejpalčivější problémy. K úplnému uklidnění mezi železničáři došlo až 10. října, kdy byl odvolán ze své funkce pan ministr Stráský, na jehož místo nastoupil pan Vladimír Budínský.

I přes tyto uváděné jevy se naše republika upevňuje, v zahraničí je oceňována práce naší vlády a rozhodně je více pozitivního ve vývoji než negativního. Na negativní jevy totiž občané více reagují a pozitivní berou již jako samozřejmost. Po šesti letech se zdá zcela normální, že můžeme cestovat do celého světa – i v naší obci je již několik lidí, kteří byli v Americe a cesty po Evropě jsou běžné – že tu nehrozí politické procesy a plně se rozvíjí soukromý sektor nejen ve městech, ale i na vesnicích. Bude záležet i na nás samotných, jak rychle se bude vše kolem nás zlepšovat. Zůstává faktem, že mnozí občané jsou stále ještě ve vleku bývalého socialistického myšlení a domnívají se, že se o ně stát musí postarat i bez jejich vlastního přispění. To však v žádném případě tržní hospodářství nemůže slíbit.

Snad největším problémem se stala několikanásobně zvětšená trestná činnost a s tím spojené nepoměrné zatížení soudů, dlouhá doba, která je potřeba, než dojde k odsouzení, v mnoha případech k velmi nízkým trestům, s čímž poctivý člověk nemůže být spokojen. V důsledku demokratizace společnosti dostali

„zelenou“ mnozí nepoctivci, tzv. podnikatelé a tito se bez skrupulí obohacují nezákonnou formou na našich občanech. Ministerstva spravedlnosti i vnitra hledají cesty k soustavnému snižování trestné činnosti, zejména organizovaného zločinu. Podle oficiálního prohlášení podařilo se pouze tuto trestnou činnost již nezvyšovat.

Letošní rok je rokem 50tého výročí ukončení 2. světové války. Toužebná očekávání se nenaplnila přes mnohé výzvy se oslavy nestaly časem definitivního smíření. Toto očekávání nesplnila ani zářijová připomínka výročí svržení atomových pum na Hirošimu a Nagasaki. Němci sice opětovně přiznali svou vinu, ale k připomenutí konce této strašné války přizvali do Berlína jenom vítězné mocnosti, jejich oběti musely zůstat doma. Ani Japonci nenašli odvalu ke smíření. A proto se také během celého roku vracíme k nárokům odsunutých Němců, naše nároky na odškodnění se v hlasitých projevech německých vytrácejí. Nároky na vlast se týkají i naší obce, protože zde žilo mnoho německých rodin, odsunutých ve 47 roce. I když se prezident Herzog při své soukromé návštěvě u nás vyslovil pro odškodnění obětí nacismu, stále je vše nedořešeno a na mnoha místech v republice je tato otázka jablkem sváru.

Nedořešené vyrovnání po druhé světové válce vede ke stále stejnému způsobu řešení problémů. Tak propukají války na různých místech kontinentu. Jestli nás v minulých letech nenechala klidnými válka v Iráku o Kuvajt, mnohem více se nás dotýkají boje v bývalé Jugoslávii. I vojáci naší republiky jsou součástí jednotek UNPROFOR, které sem byly poslány nikoliv, aby bojovaly, ale dohlížely podle ujednání ne bojující strany. V srpnu zde bylo zraněno 5 našich vojáků, dva z nich svému zranění podlehli. Koncem roku, v listopadu, v americkém městě Daytonu byli prezidenti Bosny, Chorvatska a Srbska doslova přinuceni k podepsání dohody o míru a budoucím uspořádání bývalé Jugoslávie. Mnohonárodní mírové síly budou nad plněním této dohody dohlížet. Jejimi členy jsou i naši vojáci přesto, že náklady přesahují jednu miliardu. Chceme-li vstoupit do evropských struktur včetně NATO, musíme se projevovat celoevropsky i v oblasti zajišťování míru.

Tento rok je také rokem, kdy ve světě bují teror, ale proti letům minulým, je to spíše teror jednotlivců, tedy nevypočitatelný, a proto se hůře lze proti němu bránit. Ať již jsou to pumové atentáty na obchodní domy či plně obsazené autobusy, přepadávání nemocnic nebo zamoření metra jedovatým plynem, jde již o oběti, které lze počítat ve stovkách a tisících mrtvých nebo zraněných.

Vstupujeme do dalšího roku, bude lepší?

Počasí

Letošní leden je teplotně značně odlišný od jiných let. Sníh se objevuje sporadicky, díky teplotám rychle mizí. 26. ledna teplotní rekord, v Žatci naměřili 15 st. Celsia, u nás 14 st. a průměr v republice 13,9 st. Celsia.

Ani v únoru se počasí moc nelišilo od lednových teplotních průměrů. V první dekádě se objevují teploty i nad 10 st. Celsia. Druhá dekáda nebyla lepší. 25. února začalo drobně pršet, v nočních hodinách se ochladilo a déšť se změnil v těžký mokrý sníh, který lámal větve stromů. Silnice u vjezdu do obce od Olomouce byla plná polámaných větví. Vcelku byl únor nezvykle teplý.

Březen má v první dekádě pěkné dny, které lákají zahrádkáře. Z 10. na 11. v noci napadl nečekaně sníh a mrzne. Ani po třech dnech sníh nemizí, je konečně zimní počasí. Během celého měsíce jsou velké výkyvy, některé dny až 14 st. Celsia a hned další den velmi chladno s mrazíky. Takové střídavé počasí provází celý březen.

Z počátku dubna opět velmi chladno, mrazíky, občas sněžení, u nás sníh roztává, na horách drží – Praděd má stále kolem 200 cm sněhové přikrývky. Narcisy a rozkvetlé meruňky přes ne přízeň počasí vítají Velikonoce /7. a 8. dubna/. A opět mrazíky. Střídá se oteplení s chladem, koncem měsíce velké oteplení, až 23 st. u nás. 24. dubna nás postihla velká bouřka, silné lijáky pásy lijavců zaplavily více okolní obce než nás, kroupy padaly v Topolanech, nám se vyhnuly, takže naši zemědělci si oddychli. Ještě koncem dubna se dá v Krkonoších lyžovat, je tak teplo i zde, že se dá lyžovat v tričku, teploty dosahují v poledne 28 st. Celsia. Přes toto počasí je na hřebenech stále dosti sněhu.

O květnu se říká „studený máj, v stodolách ráj“. Přesně tak se chovalo počasí v květnu, až na výjimku začátkem máje, kdy se ještě udrželo teplo z konce dubna. Mráz bohudík nepřinesli ani „zmrzlí muži“ – Pankrác, Servác, Bonifác –

zato hodně přšelo a vál, ba přímo dul silný vítr. Příroda je zelená, ani chlad moc nevadí, hlavně, že není sucho, a to tedy letos opravdu není.

Červen nám ukázal svou nepřívětivou tvář, chladno, často prší. V březnu meteorologové předpovídali chladnější léto, bohatší na déšť než v uplynulých létech, začínají ve druhé polovině června vedra, která pokračují v červenci, 13. je první tropický den tohoto léta, nejtepleji podle meteorologů bylo v roce 1832 a to 34,8 st. Celsia, nejstudeněji v roce 1940, průměrná teplota 8,8 st. Celsia. Vedra pokračují až do 22., najednou z 34 st. sobotu je v neděli pouze 18 st. a zase prší. Na sucho si nemůžeme letos stěžovat. Letošní počasí s vydatnou zálivkou pomáhá zahrádkářům, kteří nemusejí tolik zalévat a platit drahou vodu.

Mokro jsem přechválila, srpen je suchý, opět vedra, prší jen na jihu a západě republiky. Až poslední dekáda přináší déšť, ale je se silným ochlazením až na 13 st. přes den. Do konce srpna prší, průměrné teploty jsou o 8 st. nižší než jiná léta.

Déšť a zima nás provází i měsícem září, kdy teploty dosahují jen 10 st. Je nevlídno, studeno a deštivo.

Říjen nám vynahrazuje chladno minulého měsíce. První dvě dekády je teplo, svítí sluníčko, ale objevují se první ranní mlhy. Poslední dekáda již ohlašuje příchod zimy.

A přichází brzy, již 4. listopadu se objevuje u nás první sníh. Přes den je kolem 0 st., na horách sněží již od prvních dní listopadu, v podhůří jsou již v plné práci sněžné pluhy. Na horách se již lyžuje, někde fungují i vleky. Celý měsíc je studený, občas sníh, často náledí.

Prosinec začíná mimořádně chladně, je o 5 až 7 st. chladněji, než je průměr 30 let zpět. Sněží. Na Mikuláše bylo i u nás po mnoha letech, ovšem odpoledne již přšelo, z toho náledí. Do tří dnů znovu sníh a mráz. 13. prosince ve srovnání s

loňským rokem, kdy v tento den byla zaznamenána teplota 12 st. Celsia, je letos pravá zima. Mírně mrzne, je bílo, ale bohužel tato krása nevydržela do Štědrého dne. V tento den je blátivo, teprve první vánoční svátek přinese dětem očekávaný snížek, ale je ho málo, teprve na Silvestra je celá příroda přikryta bílou peřinou. Pod ní odpočívá půda.

Co také dokáže, bohužel, počasí:

V první polovině července zasáhla vlna veder část území Spojených států.

Nejhůře byla postižena metropole středozápadu, město Chicago, kde teploty ve stínu dosahovaly 41 st. Celsia. Následkem těchto veder zemřelo 456 lidí jen v tomto velkoměstě, v celé Americe 752 lidí.

Začátkem listopadu rádnění tajfunu Angela na Filipínách stálo přes pět set lidských životů, téměř tři sta lidí zůstalo nezvěstných. Tajfun ANGELA se přehnal rychlostí 240 km/hod. a stal se nejničivějším tajfunem, který za posledních 11 let postihl Filipíny.

Začátkem ledna postihly Kalifornii po dlouhých prudkých deštích nejhorší záplavy za posledních deset let. Vedly k evakuaci tisíců lidí, ochromily dopravu na dálnicích, zemřelo 14 lidí a škody dosáhly 2 miliard dolarů.

Ani nám se pohroma nevyhýbá, 26. června malá říčka Litavka a její 3 přítoky – potoky – se tak rozvodnily, že na Berounsku zaplavily obytné domy nejméně v deseti obcích a poničily mnoho kilometrů silnic. Odborníci hovoří o stoleté vodě, není v okolí pamětníka takové hrůzy.

Zprávy jsem převzala z denního tisku a dalo by se takových pohromách psát mnohem více, v mnoha jiných krajích. To jen dokazuje, že počasí, přesto, že lidé ve vědě již pokročili daleko, se tak snadno zkrotit nedá.

Obecní úřad

Složení Rady Obecního úřadu zůstává stejné, také paní Jaroslava Mikšíková setrvává i nadále na svém místě. Úkolů, které volají po splnění stále přibývá, místo ubývá. Veřejné schůze starosta svolává čtyřikrát ročně, návštěvnost je stejně mizivá, jako předešlá léta – zájem občanů je minimální.

V tomto roce pan starosta věnoval svou péči hledání nezávadné vody, což je pro život občanů velmi důležité. Podařilo se zkolaudovat vodu z čerpací stanice na hřišti pro Topolanskou ulici a Malý a Velký Válek až po hřbitov. Poté na podzim začala oprava zdevastované silnice po plynofikaci na Válkově. Pro silné mrazy není silnice letos dokončena.

Voda pro Lutínskou a Olomouckou ulici u Panenky Marie je závadná a hledá se jiné řešení než původně vybudování čerpací stanice zde. Na podzim začal zkušební vrt na Malém Klupoři, kde pracovníci Stavodu Lutín našli zcela nezávadnou vodu, ale má malý průtok, proto práce zde pokračují dále.

Obyvatelé Malého a Velkého Klupoře berou vodu ze studny na Lančovce. Ani tato voda není vhodná pro kojence. Přesto bylo nutno zde provést rekonstrukci, aby zůstala studně v provozu, než bude zprovozněn nový vrt.

V minulých letech byl za velkého finančního nákladu vyčištěn potok Stouska, který protéká středem obce. Pokud nebude vyřešena čistička odpadních vod pro obec, bude se potok zanášet i nedále.

Obec, okres a kulturní památkáři se složili a dali opravit střechu kostela, která byla již v havarijním stavu. V dalších letech se tu má pokračovat v opravách. Tyto opravy při současných cenách mají stát asi 2 miliony, kolik budou stát při současné inflaci opravdu, to nikdo neví.

Dům pečovatelské služby zůstává pro obec nekončící starostí. Před lety byl dokončen v akci „Z“ a odevzdán – kolaudován – s mnoha závadami. Tato špatná kolaudace se dnes obci mstí, protože obec nedostane na tento dům žádný příspěvek a všechny problémy a to nemalé, musí Rada řešit sama. Původní počet bytů byl 17, ale dva byty zrušeny jako nevyhovující pro staré lidi. Nyní je v jednom bývalém bytě sklad pro DPS a ve druhém je místnost pro pečovatelku. Stále se zde něco opravuje, stále něco na opravu čeká. Na příští rok čeká fasáda uvnitř dvora, dále dokončit průjezd a opravit pavlač. Tedy opravy nemalé nejen pokud se týká práce, ale i peněz.

Zastávka autobusu u Jednoty se dočkala čekárny a na Lutínské byl opraven chodník a upravena křižovatka. Škoda, že Obecní úřad nemůže zakročit právě zde, aby někteří naši občané nepili pivo na obrubníku u „Občerstvení“ paní Čtvrtlíkové, sedí zde jako vlaštovky před odletem do teplých krajů. Není na ně zrovna nejhezčí pohled. Úroveň zde vzala „za své“.

Úkolů je stále hodně, potřebují mnoho peněz, ale jen peníze všechno nevyřeší. Za pěknější bydlení v obci se musíme každý přičinit i sám. A našlo by

se u nás již hodně pěkných opravených domků i předzahrádek, na které je radost se podívat.

Akcí, které má Rada v plánu je hodně, ale obec nemá bohužel tolik financí, kolik by pan starosta na splnění potřeboval. Nejde všechno najednou, musí se postupovat podle „kapsy“ peněz. Největší bolestí v obci jsou silnice, již se letos začalo s jejich opravami, až se dá do pořádku Válkov, bude nejhorší částí pak Malý Klupoř, kde po zavedení plynu ještě nedošlo k úpravám. Také by v této části obce neškodilo, kdyby Obecní úřad zavedl poplatky pravidelně parkujícím občanům před domy, protože ulice je úzká a bývá tu problém projet osobním vozům, natož pak Kuka vozům (*pozn. popelářské vozy*).

O příjmech a výdajích dají nejlepší přehled tabulky příjmů a výdajů v tomto roce.

Plnění rozpočtu v roce 1995Příjmy

druh příjmu	rozpočet	plnění	
FÚ daň z příjmu fyz. osob	500 000	711 765	Kč
FÚ závislá činnost	1 600 000	2 348 236	Kč
FÚ daň z nemovitosti	1 050 000	1 011 013	Kč
FÚ zrušené daně		27 316	Kč
FÚ sankč. ovzd., vynětí ZPF		566 034,90	Kč
správní poplatek	310 000	357 630	Kč
celková dotace	267 000	267 000	Kč
převod zůstatku z 1995	2 143 000	2 142 995,91	Kč
příjmy z prodeje majetku	60 000	272 225	Kč
úrok + výnos akcií	60 000	110 382,31	Kč
poplatek ze psů	8 000	7 980	Kč
nahodilé příjmy	10 000	5 892,90	Kč
vodné a stočné	120 000	130 279	Kč
odvoz TDO	60 000	53 635	Kč
příjem školní jídelny	220 000	309 073,10	Kč
MH – nájemné + topení	240 000	246 515	Kč
MH – pohřebné	2 000	2 868	Kč
MH – mandlovna, čistírna	35 000	26 800	Kč
pronájem půdy	20 000	3 600	Kč
Okres. úřad, mimoř. dotace	82 440	82 440	Kč
pokuty		1 000	Kč
pronájem trávy		280	Kč
pronájem sálu		6 800	Kč
dojíždějící žáci mimo		86 968	Kč
příjmy vnitřní správy		8 527	Kč
poplatek ze vstupného		909	Kč
celkem	6 787 440,-	8 788 165,12	Kč

poznámka k nájmemnému: přijatá částka	246 515,- Kč
se skládá z: nájmemného	154 013,- Kč
příjem za teplo	73 302,- Kč
FÚ dotace na teplo	19 200,- Kč
Zůstatek na termínovaném vkladu	2 000 000,- Kč
Zůstatek na běžném účtu	2 028 106,51 Kč

Plnění rozpočtu v roce 1995 – 2. část

Výdaje

druh vydání	Rozpočet	čerpání	
doprava	840 000	465 466,50	Kč
vodní hospodářství	1 951 000	1 721 734,75	Kč
odvoz TDO	80 000	107 954,50	Kč
dopravní obslužnost	30 000	---	Kč
mateřská škola	46 000	45 427,30	Kč
základní škola	504 000	471 002,29	Kč
školní stravovna	382 000	391 027,78	Kč
kulturní dům (OB)	155 000	165 877,30	Kč
aktiv pro občanské záležitosti	11 000	6 414	Kč
knihovna	67 400	48 463,80	Kč
hasiči	31 000	17 157,64	Kč
vnitřní správa	632 000	676 292,95	Kč
sociální	37 000	28 210,74	Kč
MH – bytový a nebytový majetek	260 000	171 333,66	Kč
MH – veřejné osvětlení	230 000	118 119	Kč
MH – hřbitov + veřejné prostr.	46 000	109 930,80	Kč
MH – mandlovna	43 000	47 112,90	Kč
příspěvek na kostel	112 000	85 158	Kč
zdravotnictví	---	5 890,90	Kč
fond ohrožených dětí	---	6 000	Kč
výstavba obce – zaměření, výpisy	---	61 959,80	Kč
žáci vyjíždějící do školy	---	9 824	Kč
zastávka na Olomouc	250 000	---	Kč
posílení el. sítě	800 000	---	Kč
chodník Lutínská	280 000	---	Kč
celkem	6 787 440,-	4 760 058,61	Kč

poznámka k dopravě:

na silnici Válek byla v roce 1995 zaplácena dílčí faktura
ve výši 459 114,- Kč.

Obyvatelstvo

V roce 1995 je počet obyvatel ke dne 31. prosince v obci 1 093. Přistěhovalo se 25 občanů, odstěhovalo 26, k přechodnému pobytu je na ubytovně Zemědělského družstva přihlášeno 11 studentů Univerzity Palackého v Olomouci. Z počtu obyvatel je starší 15 let 888 lidí, do 15 let 205 dětí. Z nově přihlášených občanů jsou to buďto starší lidé, kteří si zde zakoupili starší domek nebo mladí lidé – svatba – a jejich děti.

V porovnání s rokem minulým klesl počet obyvatel zcela nepatrně. Nejen v naší obci ubývá obyvatel, je to celostátní záležitost. Ke konci roku 1995 žilo v Čechách a na Moravě se Slezskem 10 321 344 občanů, ubylo 11 817 lidí. Tuto situaci nezachraňuje ani fakt, že se ze zahraničí přistěhovává asi o 10 000 lidí více, než se vystěhovává.

Narodilo se 13 dětí a zemřelo 8 občanů. Opět srovnáváme s celostátním průměrem – již druhý rok v České republice ú mrtí převyšuje narození, zatímco u nás je porodnost vyšší než úmrtí.

Smrt skosila u nás 3 poměrně mladé občany, neměli ani padesát let.

Seznam zemřelých:

Mikel Josef	89 let	Bernát Peter	48 let
Bajerová Marie	80 let	Bernat František	41 let
Navrátil Jan	77 let	Dohnalová Marie	85 let
Gluch Zdeněk	42 let	Bernat František	62 let

U příjmení Bernat není příbuzenský vztah, shoda jmen je náhodná.

Narození:

Lukáčová Kristýna
 Šustrová Andrea
 Šmehlíková Petra
 Horáčková Iveta
 Mrkusová Nikola
 Žváček Tomáš
 Dorazilová Eva
 Šimonek Ondřej
 Polák Libor
 Řezáčová Simona
 Šarník Jakub
 Kollmann Vojtěch
 Piňosová Marcela

Celkem 13 dětí, z tohoto počtu je 5 chlapců.

Sňatky:

Ing. Bajerová Vlasta – Ing. Šimonek Milan	Olomouc
Pokorná Marcela – Řezáč Petr	Olomouc
Ištvánková Dagmar – Kaštyl Roman	Olomouc
Vysloužilová Renáta – Ječmeň Vladislav	Olomouc
Nevrlá Jitka – Kollmann Jiří	Olomouc
Psotová Helena – Hornischer Michal	Olomouc
Piňos Roman – Třísková Vladimíra	Olomouc
Petráš Milan – Loníčková Ludmila	Olomouc
Celkem 8 sňatků	Olomouc

Rozvody – bohužel jich přibývá, proti loňsku je o dvě svatby méně a 1 rozvod více.

Nejstarší obyvatelé:

101 let	Fišrová Františka
91	Procházková Žofie
88	Baránková Marie
87	Petrášová Gizela
86	Gluchová Berta, Loutocká Anežka, Vychodilová Marie
85	Gluch Jan, Kočí Emilie, Staňková Stanislava, Truksová Marie, Wagner Rudolf
84	Eliášová Františka, Kusalová Anna, Albrecht Rudolf
83	Albrechtová Marie, Murnisová Marie, Kusala Rudolf, Pokorná Božena, Roušal Josef
82	Dorazilová Marie, Krčková Drahomíra, Nováková Libuše, Samková Pavla, Ševčík Jaroslav
81	Hegerová Božena, Hynková Zdeňka, Kargerová Marie, Kubíčková Jiřina, Osladil Antonín, Mikulášková Sidonie, Růžicková Anna, Skácel Alois, Sohrová Růžena, Mačáková Růžena, Vysloužil Jaroslav
80	Běhunková Marie, Marková Anna, Navara Rudolf, Navrátil Oldřich, Pilná Marie, Tichá Eleonora

Z tohoto přehledu je patrné, že ženy se dožívají vyššího věku než muži. V počtu 42 nestarších osob je 31 žen a jen 11 mužů.

Zemědělské družstvo

Obhospodařuje 1 019 ha orné půdy, což je o 83 ha méně než loni. Po špatné zkušenosti v loňském roce s bramborami, zaseli místo nich letos mák na zkoušku. Tento pokus nevyšel, a protože i hrách se ukázal při prodeji jako ztrátový, obě tyto rostliny nebudou nadále pěstovány.

Nejúspěšnější rostlinou byl v loňském roce chmel, jehož výnosy pokryly ztráty. Proto také byla v tomto roce provedena obnova 5 ha chmelnic za 2 800 000 Kč, na kterou si vzali krátkodobý úvěr ve výši 2 300 000 Kč s tím, že na částečnou úhradu úroků z nového úvěru je jim poskytnut smluvně dotační příspěvek z Podpůrčího a garančního fondu Ministerstva zemědělství a výživy.

Obiloviny – pšenice a ječmen – měly letos nejnižší výnosy za posledních deset let, s čím je spojena i nízká rentabilita obilovin ve srovnání s minulými roky. Dokonce i realizační ceny, zejména pšenice, byly ještě nižší než loni a předloni, a to už byly hodně nízké. Výhody pozdějšího prodávání nemůže družstvo využít, protože nejsou skladovací prostory. Proto pro další rok se družstvo zajistilo smlouvou se Zemědělským nákupním závodem ve Šternberku, který jim zajišťuje uskladnění v jejich prostorách. Družstvo tedy bude moci prodávat později a za výhodnější ceny. Čím později se prodává, tím větší finanční zisk.

Proto nejen pro obiloviny, ale i pro řepku a cukrovku družstvo uzavřelo výhodnější smlouvy pro příští sklizeň.

I přes negativní vlivy rostlinná výroba vykazuje zisk 4 162 000 Kč, což je o 1 milion nižší než vloni.

V živočišné výrobě byla loni vykazována ztráta 431 000 Kč, letos je to zisk 737 000 Kč. Zlepšení výsledků je v důsledku zvýšení realizační ceny mléka a stabilizovanou cenou za hovězí a vepřové maso. V loňském roce cena neuhrazovala ani náklady. I v letošním roce pokračují problémy s určováním kvality mléka, družstvo se cítí šizeno mlékárnou.

Jako celek je vykázán zisk. Pro srovnání, předloni byla ztráta 2 602 000 Kč, loni již zisk 203 000 Kč a letos je opět zisk vyšší o 150 000 Kč a to 353 000 Kč. Z počátečních obtíží po listopadové sametové revoluci se družstvo již dostalo, a protože o samostatné hospodaření není velký zájem, obhospodařuje většinu pozemků v obci.

Proto pokračuje i vyrovnání majetkových podílů u oprávněných osob, započaté již v roce 1993. Oprávněné osoby jsou ti, kteří postoupili své majetkové podíly družstvu. Celkem vydali 25 oprávněným osobám vyrovnání, z toho 3 nečlenům, zbytek jsou bývalí členové družstva. Ostatní osoby jsou vyrovnávány podle zákona.

Těmto oprávněným osobám byl vydán kravín v Topolanech, smlouvy s budoucím majitelem jsou sepsány, zbývá jen zápis na Katastrálním úřadě v Olomouci.

Družstevní jídelna byla pronajata panu Kolískovi, který přesto, že vařil navíc mimo obědy i knedlíky pro okolní podniky, neprosperoval a k 1. listopadu svůj pronájem zrušil. Je odsouhlasen prodej kuchyně i ubytovny, ale nedaří se jeho prodej i přes inzerci v novinách.

Počet členů družstva klesl o 11 lidí, v současné době je jejich počet 117, z toho jen 47 v produktivním věku. Proto družstvo zaměstnává v době sklizně chmelu, žní a podobně delší občany, přednostně z řad svých důchodců.

Průměrný příjem stálých pracovníků nedosahuje celostátního průměru. Hrubá mzda je průměrně 8 170 Kč. Družstevníci mají 6 803 Kč, s 20 % premií to dělá 7 920 Kč. Ještě před deseti lety na tom byli podstatně lépe a po vyrovnání všech majetkových podílů by se toto družstvo mělo zase dostat na tu úroveň, která zemědělství patří, neboť jsou živiteli národa.

Finanční situace družstva ke dni 31. 12. je vcelku dobrá, na účtu v Komerční bance zůstává 622 000 Kč, a to není k tomu to datu uhrazen chmel sumou 2 000 000 Kč a také chybí doplatek za cukrovku. Úvěru Konsolidační banky je 1 225 000 Kč.

Z tohoto krátkého přehledu je zřejmé, že družstvo dobře hospodaří a pod vedením pana Josefa Mádla se dostalo z před loňských potíží.

Školství

Mateřská škola

Zatímco v naší republice jsou rušeny školky, jinde vybíráno školné, v naší obci běží provoz školky rozhodnutím zastupitelstva bez finančních poplatků rodičů, platí jen jídlo.

Mateřskou školu navštěvuje v průměru více jak 40 dětí, ne všechny zde zůstávají po obědě a některé jdou před obědem domů. Kolem dvaceti dětí učitelky zabavují v odpoledním programu, který končí v 16 hodin. Děti přijímají učitelky již od 6.30 hodin, nenastala u nich změna, zatímco koncem roku onemocněla školnice paní Křížková. Po dobu její nemoci ji zastupuje paní Truda Čuková, vdova po zdejším řediteli školy. Nenastaly žádné problémy, děti ji mají velmi rády.

Na zdravotní stav dětí dohlíží v Hněvotíně paní MUDr. Hana Köcherová a zoubky trhá stomatoložka MUDr. Jana Šubrtová v Lutíně.

Do školky chodí i děti matek, které jsou na mateřské dovolené a tyto děti chodí většinou před obědem domů. Podmínkou je, že maminka má dvě děti, jedno ve věku do 3 let, ne mladší pobírá rodičovský příspěvek na starší již ne, pak ho může dát do školky. Pokud má maminka jen jedno dítě a na ně pobírá rodičovský

příspěvek, do mateřské školky dítě nemůže. Za celodenní stravu platí rodiče 15 Kč, což je při současné cenové relaci minimální poplatek.

Maminkám je umožněno strávit s dítětem určitou dobu ve školce při hrách a různých činnostech prakticky kdykoliv. Je to novinka, která je zatím tak nová, že ještě není využívána.

Mateřská škola spolupracuje se školní družinou, která je ve stejné budově s jiným vchodem, při různých akcích. Teto vzájemná blízkost umožňuje zcela bezprostřední návaznost.

Základní škola

Ještě i v tomto roce došlo k úbytku třídy, proto na konci školního roku odchází paní učitelka Jordánová do Lutína a pan učitel Foukal školu také opouští. Od října nastoupila mateřskou dovolenou paní učitelka Dana Novotná, zastupuje ji po tuto dobu paní učitelka Miloslava Mrázková.

Škola i nadále funguje jako pomocník pro integrované děti /žáci s poruchami v učení i chování/, kteří sem dojíždějí z Topolan, Olomouce a jsou i někteří zdejší. 5. třída má 4 takové žáky, 6. třída jednoho, v 7. třídě jdou dva, 8. třída také jen jednoho.

Pozornost vyučujících je proto zaměřena na práci i s těmito dětmi, jsou vypracovány plány v jednotlivých předmětech zavedeny kroužky reedukace. I v 1., 2., 3. a 4. ročníku jsou tito žáci – místní a z Topolan – a věnuje se jim nevšední péče. Děti samy jsou v naší škole velmi spokojeny a je pro ně hrozbou, že by měly být poslány na svou původní školu. Pro menší počty žáků ve třídách je individuální péče o ně velmi dobrá, pro pedagogy velice náročná práce. Dokladem této dobré práce učitele je poděkování pedagogicko-psychologické poradny.

Úroveň naší školy jde posuzovat i podle toho, že žáci, kteří se přihlásili na studium, složili zkoušky s úspěchem a všichni byli přijati. Totéž lze napsat o

dětech, které se přihlásily na učební obor. Jen jedna žákyně bude pokračovat v 9. třídě v Olomouci. Od příštího školního roku bude již devítiletá školní docházka povinná. První stupeň bude pětiletý, druhý čtyřletý. Tento zákon byl v červnu schválen.

I našich pedagogických pracovníků se týkalo jednání o platových otázkách s ministerstvem školství a jen díky slibu o zvýšení platů ke stávce, vyhlášené na 4. září nedošlo. Platové podmínky pedagogů ale stále zůstávají otevřenou otázkou.

Z prostředků Obecního úřadu bylo provedeno několik oprav, mezi jiným domalování kabinetů, oprava obložení v tělocvičně, oprava nátěrů na chodbách, obložení poškozených umyvadel. Do 4 místností byly do oken dány žaluzie, byly vyměněny radiátory i opraveny hromosvody, dále žakovské židle v učebně zeměpisu. V budově 1. stupně /čp. 250/ byl zaveden telefonní hlídací systém za 11 000 Kč, protože docházelo k nekontrolovatelným drahým telefonátům na účet školy.

Ředitelství školy vychází vstříc některým požadavkům z řad organizací a pronajímá tělocvičnu. V pondělí pro volejbal, úterý a čtvrtek pro aerobik ženy a v pátek zde trénují fotbalisté. Místo poplatku firma MYOFIT nechává zde cvičit zaměstnankyně školy zdarma. Volejbalisty a fotbalisty občas paní ředitelka požádá o nějakou službu či pomoc. Tato spolupráce funguje zatím výborně.

Děti velmi rády vystupují a zúčastňují se různých akcí, které pro ně škola pořádá, ať už je to Dětský den, Maškarní karneval nebo i volejbalový zápas žáci proti učitelům. Tyto akce se organizují k plné spokojenosti dětí a rodičů.

Letošní ples byl zpestřen polonézou žáků, kterou nacvičila velice pěkně paní učitelka Mrkusová. Pravidelně si žáci s paní učitelkou Novákovou připravují program pro vítání občánků a také pro setkání Volyňských Čechů.

Protože děti ve škole dokáží vyrobit velmi pěkné výrobky, rozhodlo vedení školy, že výstavku velikonočních prací otevře i pro veřejnost. Upoutaly nejen velikonoční zajičci a vajíčka, ale nešel pozornosti také krásný veliký obraz ve vstupní chodbě školy, který malovali žáci 4. třídy s paní učitelkou Mádlovou. Snad to měl být kousek Hněvotína a díky za takovou výuku výtvarné výchovy.

Podářilo se mi získat zajímavou zprávu o akci pro naši českou školu na začátku tohoto století. Dostala jsem ji od dcery pana Přidala a myslím, že stojí za přepsání do naší kroniky.

Zápis mého otce, Ludvíka Přidala, národopisného pracovníka a propagátora Hané. (narozen 1886 v Loučanech, zemřel 1961) o hněvotínské škole.

V roce 1905 rozesílala hněvotínská škola po všech okolních hanáckých obcích prosebné listy o peněžitou podporu, aby dále mohla vyučovat, jinak by se škola musela zavřít.

Hněvotín byl v té době německý a Čechové v Hněvotíně byli většinou dělníci, odkázáni na práci v tamním lomu, a proto bylo nutno podporovat nejen českou školu, ale i chudé dělnické rodiny.

My mladí z Loučan jsme jim už mnohokrát vypomohli sbírkami a při zábavách jsme v jejich prospěch vydražovali různé památky: např. hanácké výšivky, bílé turecké nebo lipské šátky, kolovrátky, džbánky, malované obrázky z poutí apod. A tak za mnou přišel kamarád z Hněvotína na poradu, co podniknout, protože tentokrát na tom byli opravdu špatně. Navrhnul jsem uspořádat velkou národní slavnost v Náměšti na Hané, na kterou bychom pozvali celé široké okolí. Rozhodli jsme se pro národopis. Po dlouhém debatování upustili jsme od zvyku „Honění krále“ a dohodli se na nácviku hanáckých tanců, které byly v okolí známé. Vybrali si: Coufavou /Rostó, rostó/, Kakra mentku, Rožek /Blaze tómu/ Tetku, Troják /Měl sem/ Šátečkovou, Trojky /Koně/, Holuběnku, Valašku, Silnici, Kanafasku, Pasečku. Pravou hanáckou smyčcovou hudbu nám

rozepsal vynikající muzikant a kapelník Alois Miler z Kníniček pro těch dvanáct tanců pro nástroje: troje housle, basu, violu, 2 trombony, čello, horny a flétnu.

Vystoupení se mělo konat v Náměšti na Hané na výletním místě na Hradě u lesa pod panskou hospodou, Jízda králů také byla, ale pouze jako reklama slavnosti po okolních vesnicích hned dopoledne. Jeli jsme na koních před jízdou Králů. Já a můj kamarád Hynek jsme měli přes pravé rameno kroje přehozený červený lipský šátek, uvázaný pod levým ramenem, Hynek navíc bubínek, kterým svolával občany a já je zval na vystoupení. Ze námi jeli hoši na koních v han. krojích, uprostřed 12letý chlapec v dívčím kroji s korunou na hlavě a aby nemluvil – v ústech měl rozmarýnovou větvíčku, což byl odznak nevinnosti.

Počasí bylo krásné. Tančilo 72 párů v hanáckých krojích z Loučan, Náměště na Hané, Biskupství i z okolních vesnic, vydražovalo se hanácké pečivo a upečený svatební koláč. Celá slavnost se vydařila a vynesla 600 korun, což na tehdejší dobu byl velký kapitál a hněvotínská škola byla zachráněna.

Od té doby se pak tyto, a ještě jiné méně známé hanácké tance, tančily při každé lepší zábavě či při každoročním nějakém z hanáckých zvyků, ke kterým si my mladí psali libreta sami, podle autentického vyprávění našich otců, dědečků nebo podle rodinných záznamů v kronikách.

Nikdy jsme neopomenuli nějakou maličkostí přispět české hněvotínské škole, což trvalo až do vypuknutí první světové války.

Bez technických vymožeností uspořádat takovou akci pro záchranu jedné malé české školy – to zaslouží náš hluboký obdiv. Patriotismus začátku století není v dnešní době na místě, ale neuškodilo by nám více si vážit svého jazyka a své vlasti.

Obchod a služby

Již v minulých zápisech jsem se zmiňovala o prudkém podnikatelském rozvoji v obci. Dokladem budiž tento seznam, který ale nemusí být úplný.

Jaroslav Bernát – čalouník

Marie Čtvrtlíková – občerstvení

Zbyněk Dadák – opravná kol

Jiří Doležel – inseminátor

Dostál a syn – vodní čerpadla

Stanislav Drtina – akvariijní rybky

Zdeněk Filip – instalatér

Karel Horák – Keramo, výroba

Břetislav Hryzbyl – stolař

Vladimír Jurtík – Domácí potřeby

Manželé Křížkovi – Drogerie

MVDr. Vladimír Mlčoch – zvěrolékař

Růžena Mollerová – vedoucí LENY /textil, drogerie, obuv/, majitel pan
Jiří Vitásek z Velkého Týnce

Josef Morávek – topenář

Marek Myšák – smíšené zboží

Jiří Nerad – stolař

Antonín Petera – zubní technik

Ivana Punčochářová – kadeřnice

Miluše Skopalová – konzum

Jan Stašek – klempíř

Vladimír Stolička – Kalorie, prodej paliva. Zde hlavní sídlo,
pobočky Náměšť a jinde

Vlasta Stoličková – výkupna železa

Miroslav Svoboda – stolař

Milan Vlček – soukromý zemědělec

Josef Vysloužil – Večerka

Anna Wagnerová – kožešnice

Ing. Jan Zajíc – firma WANZL, věnuji jí dále zápis o jejím vzniku

Pavel Ženožička – řezník

Dále je tu POPOREST – restaurace v prostorách Kulturního domu. V provozu je také restaurace na hřišti a krátkou dobu i restaurace v domě čp. 1 po paní Ludmile Kreutzerové s názvem „U Svatého Jána“, která ale koncem roku přestala fungovat, majitelé bratři Hariňové ji prodali, vlastně jako dům, a ne jako restauraci. Nízké stropy tohoto domu nejsou pro takový provoz vyhovující.

Dále v centru u autobusové zastávky směrem do města buduje malou prodejnu řezník pan Všeticka. Má být dokončena v příštím roce a bude konkurencí pro teď jediného řezníka v obci, pana Ženožičku. V této křižovatce jsou soustředěny již dvě prosperující prodejny, a to Jednota a kiosek paní Čtvrtlíkové, která svým úspěšným prodejem tak konkuruje Jednotě, že v letošním roce přistavovala další domek – architektonicky zcela nevhodně – a z původního bude skladiště. Dále také plánuje posezení venku, což už mělo dávno být, protože pijáci

piva posedají na obrubníku u kiosku, a protože je tato prodejna přímo u hlavní silnice u zastávky směr Lutín, cestující autobusem v obou směrech mají zvláštní podívanou. A jsou to cestující nejen z okolních obcí, ale z celé republiky, protože tento spoj vozí pacienty na léčení do lázní. Je zajímavé, že než zde byl postaven tento kiosek, u Jednoty nikoho nenapadlo takto konzumovat pivo či alkohol. Tyto pijáky lze spatřit v kterýkoliv den, ať je všední nebo víkendový, protože je otevřeno 7 dní v týdnu.

Z přehledu vysvítá, že je již možno si vybrat, kam půjdu na koupit, neboť je tu 6 prodejen, z toho 5 prodává potraviny, drogistické zboží lze dostat ve 4 prodejnách. Ani pro hrnce či jiné domácí potřeby nemusíme nikam jezdit. Protože je jízdné autobusem do Olomouce již čtyřikrát dražší, je dobře, že si můžeme vybrat doma.

Poloha naší obce v blízkosti velkého města – do Olomouce je to 7 km – láká podnikatele. Největším z nich je podnik WANZL, dále je tu v ubytovně ZD soukromá průmyslovka, drobné firmy v budově družstva, firma PRODOS zde v budově po EDOTTU buduje sklad školních učebnic, má být v provozu příští rok.

Největším podnikem je tady právě fa WANZL. Proč právě u nás? Obrátila jsem se na Ing. Zajíce o podrobnější informace.

Po sametové revoluci došlo k mnoha změnám nejen ve městech, ale i v menších obcích.

Firma WANZL je německá firma a založil ji pan Wanzl, rodák z Jívové v okrese Olomouc. Tato firma se zabývá takzvaným drátěným programem, což je drátěný nábytek pro obchody, a hlavně pojízdné vozíky na nákupy. Její hlavní a základní podniky jsou vybudovány mezi Stuttgartem a Mnichovem, má asi 1800 zaměstnanců a obrat 360 000 marek ročně. Tedy nic malého.

Během doby vybudovala své odbočky i v jiných státech, např. ve Francii, Holandsku, Itálii apod. Těch odboček je již dnes 9 a my jsme sedmí.

Tato firma je ve svém oboru největší firmou v Evropě a naše vybudovaná odbočka je v Evropě nejlepší. Můžeme být hrdí na její vzhled, protože budovu navrhla olomoucký architekt Ing. arch. David Benda a stavbu za 9 měsíců z českých materiálů provedla firma TOMEK.

Zásluhu o založení firmy u nás má pan Ing. Jan Zajíc, hněvotínský občan. Její počátek spadá do roku 1991, kdy byla zapsána i do rejstříku. Tehdy měla 1 zaměstnance a tím byl právě Ing. Zajíc. Již v roce 1992 měla 4 zaměstnance, a to jeho manželka, její syn z prvního manželství a na odloučeném pracovišti v Praze, kde byly i prozatímní sklady, pan Ing. Fikar.

Původně měla tato firma stavět v Praze, ale zde je již přemíra cizích firem, tak bylo rozhodnuto o Olomouci, město blízké majiteli, ale zde se nepohodli se starostou města, který jim nevycházel vstříc. Hledalo se tedy místo za hranicemi katastru města Olomouce, ale musely se dodržet dvě důležité podmínky – stavba

musí být viditelná z dálnice, aby ji kupující nemuseli pracně hledat a nesmí u ní být problémy se zaparkováním i tiráků. Těmto podmínkám vyhovoval Hněvotín.

Než se započalo se stavbou, bylo již jasné, že vybudování tohoto podniku u nás bude pro firmu lukrativní, protože v roce 1992 měla obrát 45 000 000 Kč, v dalším roce 54 000 000 Kč, 1994 to bylo 93 000 000 Kč a loňský i předloňský rok již vždy 120 000 000 Kč. V roce 1994 již byla nová budova u naší obce hotova a firma se z pronajatých prostor v Praze přestěhovala sem. Právě na základě obchodních úspěchů tedy bylo v roce 1993 rozhodnuto o výstavbě. O tempu svědčí to, že již koncem roku 1994 bylo vše hotovo.

V současné době jsou zde kanceláře, výstavní plochy a sklady. Celkem je tu 24 zaměstnanců, většinou kancelářské síly. Ve skladu je jeden skladník a 3 montéři, kteří jezdí zákazníkům montovat koupené zboží. Z tohoto počtu jsou i tři zaměstnanci v Praze.

Pokud se lidé kojili nadějemi, že je tu západoněmecká firma a bude platit ve valutách horentní příjmy, byli zklamaní. Lidem nabízí firma práci v čistém, pěkném prostředí, v teple, ale průměrný plat se pohybuje mezi 7 000–8 000 Kč. Z celkového počtu zaměstnanců je 5 z Hněvotína, 2 z Lutína, ostatní jsou z města. Zatím nejeví hněvotínští občané nijak velký zájem. Pracovní doba je od 7 do 16 hod. s polední přestávkou, ale často i s prodloužením pracovní doby podle potřeby.

V příštím roce se počítá s další výstavbou, protože se tu bude i vyrábět. Pak bude mít firma zájem o dalších asi 30 zaměstnanců.

Protože vzhled budovy i provoz je nejlepší ve střední Evropě, počítá se s touto hněvotínskou firmou jako centrálou pro střední a východní Evropu.

A tak před dvěma lety při vjezdu do Hněvotína od dálnice vyrostla ne levé straně krásná bílá budova s modrým nápisem WANZL, s velkým parkovištěm a udržovanými zelenými trávníky. Uvědomujeme si, jak známá evropská firma má u nás svou odbočku?

Tajné přání – kdyby okolí našich domů vypadalo jako u této firmy, byli bychom ukázkovou obcí. Zatím se musíme spokojit s tím, že už se probouzejí mnozí občané a je radost některými částmi obce procházet. Jako příklad poslouží část ulice Topolanská.

Organizace

Svou činností dávají o sobě vědět členky Červeného kříže, mimo ples pořádají i akce pro děti, dále Český svaz žen, který peníze z loňského Babského bálu využívá hlavně pro akce s dětmi – dárky pro prvňáčky, peněžní dar Mateřské škole na Den dětí, prázdninové akce – výlety, na které přispěly i Červený kříž, hasiči a fotbalisté. Příběh těchto výletů je popsán v minulém roce.

Největší činnost vyvíjejí v obci fotbalisté. Předsedou fotbalového klubu FC Hněvotín je pan Rudolf Psota ml., místopředseda pan Vladimír Polák, jednatelem se stel pan Vit Varhaník a hospodářem Jan Bernát, náš starosta. Dalšími členy výboru klubu jsou: Mojmír Doležal, Miloslav Antl, Rudolf Psota starší, Antonín Petera a Staněk František, zvolení na výroční členské schůzi 4. února. V průběhu roku přestali pracovat tři členové, ale i tak výbor plnil spoustu úkolů, mezi něž patřilo zlikvidování ošklivé skládky železa vedle tenisového kurtu, úklid přístřešku pro hudbu, zajištění nového správce hřiště. A vyrůstaly další běžné problémy, se kterými si výbor musel poradit.

O soustavném zlepšování jejich činnosti svědčí i to, že naši dorostenci dosáhli v letošním roce svého nejlepšího u místě, když obsadili 1. místo a postoupili do II. třídy. Lví podíl na tomto úspěchu má především přístup trenéra ke své práci i přístup jednotlivých hráčů jak k tréninku, tak k zápasům. Ani žáci nemají špatné umístění, takže budoucnost hněvotínského fotbalu by měla být stále lepší. Velkým problémem v dnešní době je zajišťování finančních prostředků.

Sada dresů dnes stojí kolem 10 000 Kč, fotbalový míč asi 500 Kč. Važme si sponzorů, kteří pomáhají nést tuto finanční tíži, na kterou nestačí peníze z pronájmu zdejší restaurace, ani pořádání různých společenských a sportovních akcí. Je to především firma WANZL, zastoupená panem Ing. Zajícem, dále firma INTOP, zastoupená panem Zdenkem Filipem, LENA textil, kterou provozuje paní Růžena Mollerová, Hanácký masokombinát Olomouc, restaurace U sv. Jána, zastoupená bratřími Hariňovými, restaurace GÓL, kterou provozuje pan František Mrákava a restaurace POPOREST – pan Petr Pohludek a František Popelka. Pokračuji jménem pana Jana Staška, dále Ludvík Mlejnek, Marie Čtvrtlíková, Marek Myšák, a ne na posledním místě, Zemědělské družstvo Hněvotín. Je opravdu s podivem, kolik lidí se spojilo pro naše fotbalisty. Držme jim palce, ať ve své pomoci neustávají a našim fotbalistům se daří. I výbor FC Hněvotín počítá s jejich další pomocí, protože ve zlepšování pro sportovní vyžití nejen fotbalista chce pokračovat i v příštích letech. Do této vize patří vybudování malého hřiště pro tréninky a zároveň by v zimě sloužilo pro obec jako kluziště. S tím souvisí i vybudování halogenního osvětlení, aby se dalo trénovat i v zimních měsících a samozřejmě i bruslit. Chybí už jen jedno, větší podpora z řad obyvatel obce, ať už finančně či morální, to je i účastí na jejich akcích.

Již několikrát v dřívějších letech se Svaz žen nebo Červený kříž pokoušel o aktivní cvičení žen, ale pokaždé po několika týdnech či měsících se celá akce rozpadla. Ne podzim, 3. října zahájila firma MYOFIT Anny Uřičákové po

předchozí reklamě ve škole a přes Obecní úřad aerobní cvičení nejen pro ženy v naší obci. Po této reklamní akci se na cvičení sešla spousta cvičenek, i dětí. Hodiny vede mladá cvičitelka Miluška Kohoutková. Pro velký zájem i ze strany dospívajících dětí bylo cvičení rozděleno na cvičení pro děti a pro dospělé. Nestačilo původní úterý, už za měsíc se rozrostlo o další den a to čtvrtek. Cvičí zde v rozpětí věkovém od 12 do 62 let. Cvičení probíhá úspěšně do konce roku a jistě bude pokračovat i dále. Začínají sem dojíždět i ženy z Lutína a moc se jim cvičení líbí. Podle paní Uříčákové, ze všech obcí na okrese Olomouc, jsme v počtu nejúspěšnější. Průměrně se na hodinu aerobiku sejde 30 žen.

Z počátku pro podporu této akce Svaz žen zaplatil celou jednu cvičební jednotku. Jedna hodina stojí cvičenku – ženu 15 Kč, dítě 10 Kč. O tom, že tělocvična je pronajata bez finančních poplatků píše v oddílu Základní škola.

Na závěr se chci zmínit o další akci Volyňských Čechů u nás. Opět po dvou letech byl zde uspořádán jejich sjezd. O celou organizaci sjezdu Volyňských Čechů z celé republiky se staral přípravný výbor v tomto složení: Vladimír Tengler, Josef Nerad, Vladimír Polák, Stanislav Netušil, Vít Varhaník a Rostislav Parák. Akce byla opět v Kulturním domě. S 320 Volyňskými Čechy a jejich přáteli se setkali pan starosta obce Jan Bernát, předseda Zemědělského družstva pan Josef Mádl, ředitelka školy paní Alena Večeřová a jako vzácný host dcera generála Ludvíka Svobody, pozdějšího pana prezidenta, paní profesorka Klusáková. O program se postarala paní učitelka Nováková se svými žáky.

Podařilo se jí se svými dětmi předvést program připomínající Volyni, který tolik dojal přítomné. Hanka Mrázková a Jindřiška Derychová tuto náladu ještě znásobily svými básněmi „Z Buzuluku do Prahy“ a básní „O Volyni“.

O hudbu se starala Hanácká hudba pod taktovkou pana Jiřího Pavlíčka. Tato hudba má 15 členů, vesměs rodáků z Hněvotína a jmenovala se Dechová hudba Sigma Lutín.

K památníku Prvního a Druhého odboje naproti Kulturnímu domu byly položeny věnce nejen za Svaz Čechů z Volyně, ale také za Zemědělské družstvo Hněvotín, Mysliveckou společnost a kytice od Obecního úřadu.

Celé setkání se neslo v duchu básně od Stanislava Netušila:

*Dnes po létech, delším čase,
chceme všichni v plné kráse,
dědové a bábinky,
oživit své vzpomínky.*

*Při jídle a sklence vína
bude živo, bude prima.*

*Přijďte všichni, ruku na to,
náš sraz stojí za to.*

Končí zápis za rok 1995, rok, ve kterém zatím sobectví, a ne zájem přetrvávají, ale přece jen již se ukazuje, že bude lépe.

Obsah

Úvod	strana 2
Počasí	4
Obecní úřad	7
Přehled hospodaření OÚ	10
Obyvatelstvo	12
Nejstarší občané	14
Zemědělské družstvo	15
Školství – mateřská škola	17
základní škola	18
Zápis o záchranné akci pro českou školu v roce 1905	20
Obchod a služby	22
Původ a vznik firmy WANZL u nás	24
Organizace	28
Celostátní setkání Volyňských Čechů	30
Závěr	31
Obsah	32

Zápis za rok 1995 má 32 listů.

Zápis byl schválen komisí pro školství a kulturu dne 19. června 1996.